

мѣва се отъ само себе-си, че тѣ не предприемали само едно просто събиране на тѣзи рѣкописи и съчинения. Медицина-та е единъ прѣдмѣтъ толкози много потрѣбенъ въ сѣкидневния животъ, штото трѣба веднага да се повѣри на практика-та и изъ нея (изъ практика-та) да черпи опити за по-нататѣшното си усъвършенствованье. — Умствения трудъ на Африкански-тѣ Евреи билъ така сжшто управенъ къмъ изучаване-то на медицина-та. Тѣ имали и свои самостоятелни испитатели, отъ които единъ на име *Рабъ* толкова много се прославилъ съ свои-тѣ анатомически знания и съ цѣрнение на болни, штото следъ смъртъ-та му простия народъ вмѣсто лѣкъ земалъ прѣстъ отъ негова гробъ и цѣрилъ се съ нея. Това евление твърдѣ ясно ни начѣртава характера на оно-ва време и на тогавашни-тѣ хора. Учения човѣкъ уважавать и то като нѣкой всесиленъ магесникъ. Изъ списания-та на учени-тѣ Несторияни и Евреи се види, че тѣ много уважавали наука-та, но въ сжшто-то време тѣ се стремили и къмъ чудесно-то, таинственно-то и надприродно-то.

Религиозния духъ, който въодушевявалъ Аравитени-тѣ во време-то на тѣхни-тѣ завоевания, скоро началъ да се охлажда. Штомъ калифата захваналъ пространство колкото една империя, то веднага се осѣтила потрѣба-та отъ учени хора. Оште въ полвина-та на VII вѣкъ, ние глѣдаме, че калифи-тѣ приемать въ служба чужденци за лѣкари. Освень туй оште Харун-ал-Рашидъ, който владѣлъ въ половината на VIII вѣкъ, поставилъ единъ ученъ Несто-